

Sygn. akt II K 592/15

RKS 589/2015/452000

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **SSR Justyna Krzysztofik - Skrzydłowska**

Protokolant Karolina Birulo

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu w dniach: 17.02.2016r., 01.06.2016r. i 24.06.2016r.

sprawy **M. B.**

urodz. (...) w G.

syna K. i H. z d. K.

oskarżonego o to, że:

będąc podatnikiem podatku akcyzowego, uchylił się od opodatkowania w ten sposób, że nie ujawnił właściwemu organowi podatkowemu tj. Naczelnikowi Urzędu Celnego w L. i nie złożył deklaracji uproszczonej (...) dla samochodu osobowego marki N. (...) o numerze nadwozia (...), rok produkcji 2008 o poj. 2488cm³ w związku z dokonaniem nabycia wewnątrzspółnotowego najpóźniej w dniu 05.02.2010, przez co został narażony na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 18267,00 zł

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks

I. oskarżonego M. B. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 w zw. z § 1 kks i za to na podstawie art. 54 § 2 kks wymierza mu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny przyjmując, że jedna stawka dzienna stanowi równowartość kwoty 65 (sześćdziesięciu pięciu) złotych;

II. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 100,00 złotych i na podstawie art. 3 ust 1 Ustawy z dnia 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 520 złotych.

Sygn. akt II K 592/15

UZASADNIENIE

SĄD REJONOWY USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

M. B. zakupił samochód marki N. (...) o nr nadwozia (...), rok prod. 2008, pojemność silnika 2488 cm³, zawierając umowę z A. L. A.-und V. von G. & J. z siedzibą w B. za kwotę 24 000,00 euro. Z kopii dokumentów niemieckich wystawionych na dzień 1 lutego 2010r. wynikało, że pojazd ten zarejestrowany był w Niemczech jako samochód terenowy z możliwością transportu towarów do 3,5 tony, (...) z 2 miejscami siedzącymi.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. B. – k. 24-25 verte z załącznika A, 61-61 verte, decyzja Naczelnika Urzędu Celnego w L. z dnia 03.08.2015r. – k. 2-7 z załącznika A, 44-49)

W dniu 5 lutego 2010r. pojazd powyższy po przewiezieniu na terytorium RP, przeszedł okresowe badanie techniczne w (...) w G.. W wydanym wskutek badania zaświadczeniu oraz dokumencie identyfikacyjnym pojazdu diagnosta określił tenże pojazd jako (...) z dwoma miejscami siedzącymi.

Następnie w dacie 26 lutego 2010r. powyższy pojazd został sprzedany przez (...) S.A. z/s w P. za sumę 122 000,00 zł. Dalej, pojazd zarejestrowany został w Urzędzie Miasta P. przez (...) S.A. w dniu 5 marca 2010r. jako samochód osobowy z liczbą miejsc -7 , co nastąpiło na podstawie faktury z daty 26 lutego 2010r., rachunku z daty 20 stycznia 2010r., a dalej niemieckich dokumentów rejestracyjnych wraz z tłumaczeniem, zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym z dnia 5 lutego 2010r. i dowodu wpłaty opłaty recyklingowej.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. B. – k. 24-25 verte z załącznika A, 61-61 verte, rachunek z dnia 20.01.2010r. –k. 9-10 z załącznika A, faktura z dnia 26.02.2010r. –k. 8a z załącznika A, wniosek (...) S.A. z dnia 04.03.2010r. o rejestracji –k. 8 z załącznika A, zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu –k. 59a, dokument identyfikacyjny pojazdu-k. 59b, polisa –k. 59c-59f)

M. B. nie złożył w Urzędzie Skarbowym deklaracji uproszczonej nabycia wewnątrzspółnotowego wskazanego pojazdu (...) – U i nie uiścił podatku akcyzowego. Decyzją z dnia 3 sierpnia 2015r. Naczelnik Urzędu Celnego w L. określił zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym z tytułu nabycia pojazdu na kwotę 18 267,00 zł. Powyższa decyzja – zaskarżona przez M. B. została decyzją Dyrektora Izby Celnej we W. z dnia 1 marca 2016r. utrzymana w mocy. Następnie M. B. wstąpił na drogę postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym we W. składając skargę.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. B. – k. 24-25 verte z załącznika A, 61-61 verte, decyzja Naczelnika Urzędu Celnego w L. z dnia 03.08.2015r. – k. 2-7 z załącznika A, 44-49, decyzja Dyrektora Izby Celnej we W. z dnia 01.03.2016r. –k. 55-59)

Pojazd następnie w dniu 2 marca 2015r. zbyty został (...) Ajax B. K. z/s w K. i figuruje zarejestrowany jako samochód osobowy, terenowy przystosowany do przewozu 7-u osób włącznie z kierowcą.

Pojazd N. (...) posiadał w dacie nabycia przez M. B. i na dzień 3 lipca 2015r. trzy rzędy siedzeń wyposażonych w zagłówki i pasy bezpieczeństwa, wspólną przestrzeń dla pasażerów oraz do przewozu towarów. Tapicerka drzwi i fotele znajdujące się w pojeździe są jednolite. Pojazd jest wyposażony w podwyższający komfort podróżowania pakiet w postaci automatycznej skrzyni biegów, klimatyzacji, komputera pokładowego z fabryczną nawigacją i funkcją telefonu, systemu audio, podgrzewanych foteli przednich, elektrycznego szyberdachu, podgrzewanej szyby przedniej i tylnej, pakietu poduszek powietrznych, elektrycznie sterowanych szyb i lusterek, skórzanej kierownicy i siedzenia. Dach jest tapicerowany jednolicie na całej długości i w całości przeszklony. Pierwszy rząd siedzeń posiada poduszki powietrzne , nawiewy wraz z regulacją kierunku i siły nawiewu, wysuwane uchwyty na napoje znajdujące się w konsoli środkowej pomiędzy przednimi fotelami, uchwyty górne dla pasażerów skrajnych miejsc siedzących, dwa wieszaki, dodatkowe, dwa uchwyty boczne, oświetlenie dachu pojazdu, nagłośnienie, schowki w drzwiach bocznych oraz oparciach foteli przednich, wykładzinę podłogową wraz z dywanikami. Dla pasażerów rzędu trzeciego siedzenia chowane w podłodze i nawiewy w dachu pojazdu, głośniki, schowki i miejsca na napoje w tapicerce bocznej. W części bagażowej opisywany pojazd posiada uchwyty umożliwiające mocowanie przewożonych ładunków. Powyżej wskazany standard pojazdu nie był wynikiem wykonania w nim jakichkolwiek zmian, pojazd wyglądał identycznie, jak w dniu jego zakupu przez M. B.. Pojazd więc nie był i nie jest klasyfikowany według kodu (...) Nomenklatury Scalonej. Był i jest klasyfikowany według kodu (...) i w chwili wwozu pojazdu na terytorium RP polegał podatkowi akcyzowemu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. B. – k. 24-25 verte z załącznika A, 61-61 verte, protokół oględzin pojazdu – k. 43-51 z załącznika A, decyzja Naczelnika Urzędu Celnego w L. z dnia 03.08.2015r. – k. 2-7 z załącznika A, 44-49, decyzja Dyrektora Izby Celnej we W. z dnia 01.03.2016r. –k. 55-59)

M. B. ma obecnie 47 lat. Z zawodu mechanik osprzętu lotniczego, prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług pensjonatowych i budowlanych pod nawą „ PHU (...), forma, zieleń M. B.”, uzyskując miesięcznie dochód w wysokości około 4000 zł. Żona wymienionego osiąga dochody. Oskarżony posiada troje pełnoletnich dzieci.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. B. – k. 24-25 verte z załącznika A, dane co do sytuacji majątkowej systemu e - (...)k. 40-41 z załącznika A)

M. B. nie był dotąd karany sędownie.

(dowód: karta karna –k. 36 z załącznika A, k. 63)

Na etapie postępowania przygotowawczego toczącego się przed Urzędem Celnym M. B. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, lecz jednocześnie podkreślił, że nie zrobił tego celowo, bowiem nie wiedział, że ciąży na nim obowiązek podatkowy. Zakupił mianowicie pojazd jako ciężarowy i jako ciężarowy chciał go użytkować. Mieszka bowiem z górach i potrzebował pojazdu terenowego. Osobiście udał się do B. w poszukiwaniu samochodu, trafił przypadkowo do A. L. i tam zakupił przedmiotowe auto uzyskując brief i książkę serwisową. (...) na terenie Niemiec było w leasingu. Nie pamiętał dokładnej daty nabycia pojazdu, zaś jego wygląd i wyposażenie opisał szeroko w sposób odpowiadający opisowi zawartemu w protokole oględzin pojazdu. Dalej, już w Polsce samochód przeszedł pozytywnie badanie diagnostyczne i został przez diagnostę uznany za pojazd ciężarowy z możliwością transportu towarów do 3,5 tony z 2 miejscami siedzącymi. Diagnosta ponad przedłożone dokumenty nie zaglądał do wnętrza pojazdu. Dalej M. B. tłumaczył, że zaraz po nabyciu pojazdu zbył go (...) S.A. w P., bowiem potrzebował gotówki lub kredytu na prowadzenie budowy wobec wykonywania większego zlecenia drogowego. Przekazał więc Bankowi prawo własności pojazdu uzyskując auto w zamian w leasing na 3 lata. (...) zbył jako pojazd ciężarowy i (...) S.A. dokonał pierwszej rejestracji pojazdu na terenie kraju, on zaś po użytkowaniu samochodu przez 2, 5 roku sprzedał go dalej. Nie potrafił wyjaśnić przyczyn, dla których pojazd w Polsce zarejestrowany został jako osobowy z siedmioma miejscami siedzącymi, lecz przekonywał, że on pojazd zbywał jako ciężarowy. Będąc pewnym, że wwozi do kraju pojazd ciężarowy, myślał, że nie musi płacić podatku akcyzowego ,gdyby to wiedział złożyłby deklarację (...) i zapłacił akcyzę wrzucając dalej wartość podatku w koszty prowadzenia firmy.

W toku postępowania sądowego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, utrzymując, że zakupił pojazd jako ciężarowy. Twierdził, że w tamtym czasie konieczność zapłaty podatku akcyzowego nie stanowiło dla niego problemu, bowiem wówczas bardzo dobrze mu się powodziło i kwota podatku nie była dla niego żadną wielką kwotą. Dalej nawiązał do wyjaśnień składanych na etapie dochodzenia. Dodał jedynie, że z inicjatywą uzyskania pojazdu w leasing wystąpiły same pracownice banku, on zaś zgodził się na re-leasing po nabyciu pojazdu osobiście w Niemczech. Stwierdził, że porównywał pojazd z innymi u dealerów, stąd nie wątpił, że nabywa pojazd ciężarowy, zaś dodatkami jakie auto posiadało nie sugerował się, gdyż obecnie jest to praktycznie wyposażenie standardowe.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Ujawniony w toku rozprawy materiał dowodowy wskazuje, że M. B. dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa skarbowego. Linia obrony oparta na twierdzeniach, jakoby oskarżony nabywał samochód działając w przeświadczeniu, że jest to pojazd ciężarowy, a nie osobowy i tym samym nie miał obowiązku odprowadzania podatku akcyzowego nie mógł prowadzić do uwolnienia od odpowiedzialności karnej.

Istotnie na poparcie wyjaśnień przedłożona została dokumentacja sporządzona w języku niemieckim z chwili zawierania transakcji kupna- sprzedaży wraz z tłumaczeniem, a nadto przedłożone zostało zaświadczenie o przeprowadzonym już na terenie kraju badaniu technicznym pojazdu oraz polisa. Z treści dokumentów wynika, że chodzić miało o pojazd ciężarowy. Treść dokumentów powyższych jednak nie zwalniała sądu karnego od czynienia

własnych ustaleń faktycznych w sprawie w oparciu zarówno o materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy, jak i obowiązujące w tym przedmiocie regulacje podatkowe. Faktem niezbitym pozostaje także, że z nieusprawiedliwionych powodów M. B. nie złożył w ogóle deklaracji (...) i nie wystąpił choćby o zaświadczenie o braku obowiązku uiszczenia podatku.

Przytoczyć wypada w tym miejscu wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 września 2015r., zgodnie z którym dla grupowania i klasyfikowania pojazdów i nadawania im poszczególnych kodów CN nie mają wiążącego charakteru dowody wymagane przez przepisy o ruchu drogowym, takie jak: opinia diagnosty, wpis w dowodzie rejestracyjnym, czy wyciąg ze świadectwa homologacji, a jedynie klasyfikacja dokonywana w oparciu o CN (I (...) 32/14).

M. B. zarzucono , że będąc podatnikiem podatku akcyzowego, uchylił się od opodatkowania w ten sposób, że nie ujawnił właściwemu organowi podatkowemu tj. Naczelnikowi Urzędu Celnego w L. i nie złożył deklaracji uproszczonej (...) dla samochodu osobowego w związku z dokonaniem nabycia wewnątrzspółnotowego, narażając przez to na uszczuplenie podatek akcyzowy.

Zastosowanie dla celów określenia przedmiotu opodatkowania podatkiem akcyzowym znajduje ustawa z dnia 6 grudnia 2008r. o podatku akcyzowym (u.p.a.), która wobec zawartych w niej definicji legalnych samodzielnie określa rodzaje wyrobów uznawanych za akcyzowe i podlegające opodatkowaniu.

Zgodnie z art. 100 ust. 1 pkt 2 u.p.a. w przypadku samochodu osobowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest nabycie wewnątrzspółnotowe samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium RP. Zgodnie z ust. 4 art. 100 u.p.a. samochody osobowe to pojazdy samochodowe i pozostałe pojazdy mechaniczne objęte pozycją (...) przeznaczone zasadniczo do przewozu osób, inne niż objęte pozycją 8702, włącznie z samochodami osobowo-towarowymi (kombi) oraz samochodami wyścigowymi, z wyłączeniem pojazdów samochodowych i pozostałych pojazdów, które nie wymagają rejestracji zgodnie z przepisami o ruchu drogowym. Klasyfikacja danego samochodu do grupy samochodów osobowych w nabyciu wewnątrzspółnotowym dokonywana jest na podstawie analizy Nomenklatury Scalonej (CN) . Klasyfikację w układzie odpowiadającym tej Nomenklaturze stosuje się do określenia, czy dany wyrób jest wyrobem akcyzowym, czy też nie. Zgodnie z Notami wyjaśniającymi do Nomenklatury Scalonej właściwa klasyfikacja pojazdu jest wyznaczana przez pewien zespół cech pojazdów, które wskazują na zasadnicze przeznaczenie pojazdu.

Pozycja 8702 i 8703 dotyczy pojazdów mechanicznych do przewozu osób. Pozycja 8704 – do przewozu towarów. Aby słuszność przypisać prezentowanej linii obrony, a więc, aby przyjąć, że nabyty przez oskarżonego pojazd był klasyfikowany do pozycji 8704, a tym samym zwolniony od podatku, zasadniczą funkcją pojazdu musiałby być transport towarów. O takiej funkcji zaś świadczy zespół zewnętrznie występujących cech. Pojazd ciężarowy to pojazd bez wyposażenia zabezpieczającego, bez wyposażenia kojarzonego z częścią pojazdu przeznaczoną dla pasażerów w części tylnej za siedzeniem kierowcy i przednimi siedzeniami pasażerów. Chodzi o siedzenia składane celem pełnego wykorzystania tylnej części pojazdu lub naczepy. Pojazd ciężarowy posiada oddzielną kabinę dla kierowcy i pasażerów oraz oddzielną otwartą naczepę z panelami bocznymi i nakładaną klapą. Pojazd taki nie posiada na bokach okien , występują w nim przesuwne, wahadłowe lub podnoszone drzwi bez okien na bokach pojazdu lub z tyłu, przeznaczone do załadunku i rozładunku towarów. Panel lub przegroda pomiędzy częścią dla kierowcy i pasażerów siedzących z przodu, a częścią tylną zamontowane są na stałe. Nie występują w części załadunkowej pojazdu elementy wyposażenia kojarzone z częścią pojazdu przeznaczoną dla pasażerów.

Zawarty w aktach sprawy protokół oględzin pojazdu nabytego przez oskarżonego wraz z dokumentacją fotograficzną jednoznacznie wskazują , że jest to pojazd klasyfikowany według kodu (...), a więc osobowy podlegający opodatkowaniu akcyzowemu.

Zdaniem Sądu istotnie powyższy materiał dowodowy mógł stanowić podstawę do ustalenia w drodze decyzji Dyrektora Izby Celnej we W. utrzymującej w mocy decyzję Naczelnika Urzędu Celnego w L. podstaw i wymiaru podatku, na którego uszczuplenie Skarb Państwa został narażony. Nabyty przez oskarżonego pojazd jest przeznaczony przede

wszystkim do przewozu osób o czym świadczą takie cechy charakterystyczne pojazdu, jak : pojedyncza zamknięta przestrzeń wewnątrz dla kierowcy i pasażerów, która jest konstrukcyjnie i zasadniczo przeznaczona do przewozu osób (trzy rzędy siedzeń wyposażonych w zagłówki i pasy bezpieczeństwa, tapicerka drzwi oraz fotele są jednolite, pojazd o podwyższonym komforcie podróżowania, automatyczna skrzynia biegów, klimatyzacja, komputer pokładowy z fabryczną nawigacją i funkcją telefonu, system audio ze zmienniką na 6 CD, podgrzewane fotele przednie, elektryczny szyberdach, pakiet poduszek powietrznych, skórzana kierownica i siedzenia, tapicerowany jednolicie dach na całej długości, pełne przeszklenie pojazdu, standard wyposażenia wewnętrznego tylnej części kojarzony z samochodem osobowym, a nadto ogólny wygląd zewnętrzny typowy dla pojazdów osobowych). Dla pasażerów drugiego rzędu siedzeń pojazd posiada poduszki powietrzne, nawiewy z regulacją kierunku i siły nawiewu, wysuwane uchwyty na napoje, uchwyty górne dla pasażerów skrajnych miejsc siedzących, dwa wieszaki obok uchwytów, oświetlenie w dachu pojazdu, nagłośnienie, schowki w drzwiach bocznych oraz oparciach foteli przednich, wykładzinę podłogową wraz z dywanikami. Dla pasażerów trzeciego rzędu siedzeń chowanego w podłodze pojazd posiada nawiewy w dachu pojazdu, głośniki , schowki i miejsca na napoje w tapicerce bocznej. Dopiero w części bagażowej znajdują się uchwyty umożliwiające mocowanie przewożonych ładunków.

Twierdzenia oskarżonego z toku rozprawy, że takie wyposażenie pojazdu obecnie jest standardowe jest nieprawdziwe. Niewątpliwie jest to standard podwyższający istotnie komfort podróżujących osób. Pojazd ten znajdował się w opisanym stanie w dniu 3 lipca 2015r., zaś jego nabywca po dniu zakupu nie dokonywał żadnych zmian, ani prac w pojeździe. Okoliczność ta koresponduje z wyjaśnieniami oskarżonego z toku dochodzenia, kiedy opisując cechy pojazdu podał w sposób bardzo zbliżony występujące w samochodzie, w momencie, kiedy on ten samochód kupił i wwiózł do Polski.

W tej sytuacji wpis w zaświadczeniu o badaniu technicznym oraz dowód rejestracyjny wydawany na podstawie przepisów niemieckich nie mogły przesądzać o faktycznym przeznaczeniu nabytego pojazdu i nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w aspekcie uznania pojazdu za wyrób akcyzowy. Przy tym dokonując pierwszej rejestracji pojazdu na terenie kraju pojazd zaklasyfikowany został jako pojazd osobowy z 7 miejscami. Zauważyć należy także, że sam oskarżony nie jest konsekwentny w okolicznościach i powodach nabycia i dalej zbycia przedmiotowego pojazdu. Początkowo twierdził, że pojazd nabywał dla siebie, celem użytkowania wobec zamieszkiwania w górach. W toku rozprawy wątek odnośnie konieczności użytkowania pojazdu rozwinął nawiązując do możliwości przewożenia ładunków w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Po czym następnie, co jest faktem, pojazd zbył i to w krótkim czasie ok. 3 tygodni po wykonaniu przeglądu firmie (...) uzyskując gotówkę, a dalej pojazd w leasingu, następnie zbył przed upływem 3-letniego terminu związania umową leasingową. Dalej, skoro oskarżony zapewniał w toku rozprawy, że w tamtym okresie finansowo dobrze prosperował, że zapłata podatku akcyzowego nie stanowiła dlań istotnego obciążenia finansowego, to niezrozumiałym staje się twierdzenie z toku dochodzenia, że zawarł umowę leasingu z Bankiem celem uzyskania środków pieniężnych wobec podjęcia zleconych istotnych prac budowlanych. Wyjaśnienia są wykrętne i kłamliwe. Poza tym oskarżony w ogóle nie wskazał powodów, dla których nie złożył deklaracji (...). Jeśli istotnie byłby przeświadczony o braku konieczności regulowania podatku, nic nie stało na przeszkodzie wywiązania się z tego formalnego obowiązku. Zdaniem Sądu oskarżony działał umyślnie, nabywając pojazd ukierunkowany był na obejście przepisów podatkowych. Naruszył swoim zachowaniem dyspozycję art. 54 § 2 k.k.s.

Wbrew twierdzeniom obrońcy z toku rozprawy w sprawie nie doszło do przedawnienia. Nie znając dokładnej daty wwozu pojazdu na terytorium RP za pewną przyjąć należało widniejącą w zaświadczeniu diagnosty datę tj. 5 lutego 2010r., jako datę przeprowadzonego badania technicznego w kraju. Oskarżony deklarację złożyć miał w ciągu 14 dni, toteż czyn nastąpił w dniu 20 lutego 2010r. Skoro czyn zrodził narażanie na uszczuplenie podatku przedawnienie liczy się od końca roku podatkowego tj. 31.12.2010r. Okres 5 lat do przedawnienia przypadał na dzień 31.12.2015r. Skoro w międzyczasie, gdyż w dniu 3 września 2015r. wszczęto postępowanie przeciwko osobie , to termin przedłuża się o 5 lat i upływa w dacie 3 września 2020r.

Nie ma znaczenia także dla czynienia ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie fakt, że prawomocna decyzja wydana została po czasie przedstawienia zarzutu. Zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt 1 u.p.a. obowiązek podatkowy istniał w

chwili nabycia i od tego momentu ciążył na oskarżonym. Oskarżony akcyzę miał uiścić w ciągu 30 dni bez wzywania do jej uiszczenia i miał zgłosić nabycie pojazdu w formie deklaracji uproszczonej (...) bez wzywania przez organ celny.

Zważyć należy, iż oceniany w świetle art. 53 § 7 k.k.s. stopień społecznej szkodliwości czynu jest znaczny. M. B. działał w sposób przemyślany, zamierzał obejść przepisy podatkowe, niosąc za sobą istotne uszczuplenie dla Skarbu Państwa.

Okolicznością łagodzącą wymiar kary jest uprzednia niekaralność oskarżonego.

Okoliczności obciążających Sąd się nie doszukiwał.

Wobec powyższego i w oparciu o dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 13 § 1 i 2 k.k.s. Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w ilości 80 stawek dziennych, a więc w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, uznając, iż kara w takim wymiarze jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu. Kara grzywny w takim wymiarze w zupełności wystarczy do realizacji celów sankcji karnych: wdrażania oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości, uzmysłowienia nieopłacalności wchodzenia w konflikt z prawem i odpowiednio represyjnie. Kara w takim wymiarze jest słuszna w odczuciu społecznym i sprawiedliwa, bowiem stanowi zasłużoną reakcję na przedmiotowe zachowanie.

Sąd ustalił równowartość jednej stawki dziennej na kwotę 65 zł. Opierając się na treści art. 23 § 3 k.k.s. i art. 53 § 4 k.ks. Uwzględnić należało, iż oskarżony – co wynika z jego wyjaśnień, prowadzi działalność gospodarczą, zarabia średnio 4 000 zł i nie posiada żadnych osób na utrzymaniu.

O kosztach sądowych Sąd orzekł w oparciu o regułę procesową wyrażoną w art. 627 k.p.k. , która po myśli art. 113 § 1 k.k.s. znajduje odpowiednie zastosowanie postępowaniu karnym skarbowym. Opłatę ustalono na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.